

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej F., so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná **M.**, so sídlom v B., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7 C 199/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 24. júna 2015 sp. zn. 17 Co 381/2015, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prievidza uznesením z 10. marca 2015, č.k. 7 C 199/2012-43 uložil žalobkyňi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20,- eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie žalobkyne proti uvedenému rozhodnutiu Krajský súd v Trenčíne uznesením z 24. júna 2015 sp. zn. 17 Co 381/2015, napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p). Za nesprávne považoval odvolací súd stanovisko odvolateľky k aplikácii prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. upravujúceho určovanie poplatkovej povinnosti v konaniach začatých do 30. septembra 2012, keď odvolanie ako úkon bolo navrhnuté po tomto dátume, preto bola aplikácia právnej úpravy zákona účinného v čase vzniku poplatkovej povinnosti (teda v čase podania odvolania) zo strany okresného súdu správna.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, ktorá žiadala rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť a pre prípad úspešnosti žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnila tým, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), ktorá vada mala spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení práva dovolateľky na súdnu ochranu zaručenú v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože jej súd uložil poplatkovú povinnosť tam, kde ju nemala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 180/2014, 3 Cdo 275/2014, 3 Cdo 333/2014, 3 Cdo 374/2014, 3 Cdo 428/2014, 4 Cdo 266/2014, 4 Cdo 363/2014, 4 Cdo 391/2014, 4 Cdo 402/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. novembra 2015

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová